

## UZUPEŁNIENIE

do 4. wydania książki Zbigniewa Drexlera

### Mały kodeks drogowy z objaśnieniami

*W sierpniu 2010 r. w Dzienniku Ustaw nr 152 pod poz. 1018 ukazała się kolejna nowelizacja ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym. Nowelizacja ta, obejmująca zmiany również innych ustaw (m.in. ustawy o drogach publicznych, Kodeksu wykroczeń i Kodeksu karnego), dotyczy przede wszystkim rozciągnięcia zasad ruchu na inne drogi niż publiczne, a przez zmianę przepisów karnych wprowadza możliwość stosowania sankcji wobec osób naruszających zasady ruchu lub wskazania znaków i sygnałów drogowych znajdujących się w strefie zamieszkania lub nowo wprowadzonej strefie ruchu.*

*Nowelizacja ta, w zakresie dotyczącym regulacji przedstawionych w książce, weszła w życie z dniem 4 września 2010 r., z wyjątkiem niektórych przepisów art. 130a, co zaznaczono przy ich omawianiu.*

*W związku z tą nowelizacją niektóre objaśnienia do zmienionych przepisów stały się nietaktualne. Odnosi się to zwłaszcza do uwag dotyczących dróg wewnętrznych — do art. 1 ust. 1 i art. 2 pkt 1.*

*Aby osoby posiadające „Mały kodeks z objaśnieniami” mogły zorientować się, które przepisy i w jakim zakresie uległy zmianie, autor książki przygotował niniejszą informację.*

*Zmiany przedstawiono w punktach z podaniem strony, na której omawiany przepis się znajduje. Niniejsze uzupełnienie przekazuje te zmiany, czyniąc książkę w pełni aktualną.*

► Na str. 7–8 w art. 1 ust. 1 i 2 otrzymały następujące brzmienie.

**Art. 1. 1. Ustawa określa:**

- 1) zasady ruchu na drogach publicznych, w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu;
- 2) zasady i warunki dopuszczenia pojazdów do tego ruchu;
- 3) wymagania w stosunku do osób kierujących pojazdami i innych uczestników tego ruchu;
- 4) zasady i warunki kontroli ruchu drogowego.

**2. Przepisy ustawy stosuje się również do ruchu odbywającego się poza miejscami wymienionymi w ust. 1 pkt 1, w zakresie:**

- 1) koniecznym dla uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób;
- 2) wynikającym ze znaków i sygnałów drogowych.

Oprócz zmiany redakcyjnej polegającej na wypunktowaniu regulacji zawartych w ust. 1 i 2, zasady ruchu rozciągnięto na nowo utworzone *strefy ruchu*, w tym na *drogi wewnętrzne* (patrz też dodany pkt 16a w art. 2). Ponadto na podstawie ust. 2 pkt 2 na uczestników ruchu nałożono obowiązek stosowania się do znaków i sygnałów drogowych znajdujących się na drogach prywatnych, np. na parkingach przed domami handlowymi. Natomiast pkt 1 w ust. 2 jest powtórzeniem dotychczasowego przepisu, w którym określenie *uniknięcie zagrożenia bezpieczeństwa ruchu* odniesiono do wszelkich osób, a nie tylko do *uczestników ruchu*.

► Na str. 9 w art. 2 po punkcie 1 dodano punkty 1a i 1b w następującym brzmieniu.

- 1a) droga publiczna — droga w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.);
- 1b) droga wewnętrzna — droga w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;

Ułomne to prawo, które w definicjach odwołuje się do innych przepisów. W związku z tym definicje te przytoczono poniżej (art. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych).

*Art. 1. Drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych.*

*Art. 8.1. Drogi, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi.*

► Na str. 14 w art. 2 zmieniono brzmienie punktu 10 (definicję skrzyżowania) na następujące.

**10) skrzyżowanie — przecięcie się w jednym poziomie dróg mających jezdnię, ich połączenie lub rozwidlenie, łącznie z powierzchniami utworzonymi przez takie przecięcia, połączenia lub rozwidlenia; określenie to nie dotyczy przecięcia, połączenia lub rozwidlenia drogi twardej z drogą gruntową, z drogą stanowiącą dojazd do obiektu znajdującego się przy drodze lub z drogą wewnętrzną.**

Zmiana definicji *skrzyżowania* polega na wyłączeniu z określenia skrzyżowania miejsc przecięcia, połączenia lub rozwidlenia drogi twardej z drogą wewnętrzną, co dotychczas niekiedy budziło wątpliwości.

► Na str. 16 po punkcie 16 dodano punkt 16a o następującym brzmieniu.

**16a) strefa ruchu — obszar obejmujący co najmniej jedną drogę wewnętrzną, na który wjazd i wyjazd oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi;**

Określenie *strefa ruchu* nic nie mówi, zwłaszcza wobec braku w ustawie jakichkolwiek zasad ruchu w niej obowiązujących, a także braku dotychczas (do czasu upublicznienia niniejszej informacji) znaków oznaczających wjazd do tej strefy i wyjazd z niej, jak również warunków korzystania z tych stref.

Kwestie te mają być uregulowane w nowelizacjach odpowiednich rozporządzeń dotyczących znaków i sygnałów drogowych. Według wstępnych projektów znakami mają być tablice o białym tle z czarnym napisem „strefa ruchu” i ew. symbolem samochodu.

► Na str. 36 i 37 w art. 10 zmieniono ust. 2 i 7; nowe brzmienie jest następujące.

**2. Wojewoda sprawuje nadzór nad zarządzaniem ruchem na drogach:**

- 1) wojewódzkich,**
- 2) powiatowych,**
- 3) gminnych,**
- 4) publicznych położonych w miastach na prawach powiatu i w mieście stołecznym Warszawie,**
- 5) wewnętrznych położonych w strefach ruchu lub strefach zamieszkania.**

**7. Zarządzanie ruchem na drogach wewnętrznych, w tym w strefie ruchu i strefie zamieszkania, należy do podmiotu zarządzającego tymi drogami.**

► Na str. 37 po ust. 10 dodano ust. 10a w następującym brzmieniu.

**10a. Podmioty zarządzające drogami, o których mowa w ust. 7, ustalając organizację ruchu na tych drogach stosują znaki i sygnały drogowe oraz zasady ich umieszczania wynikające z ustawy i jej przepisów wykonawczych. Koszt oznakowania drogi wewnętrznej ponosi podmiot zarządzający drogą.**

Z regulacji zawartej w przytoczonym ust. 10a wynika, że umieszczane dość powszechnie na drogach wewnętrznych znaki zakazu „droga pożarowa”, choć dające kierującemu „coś do myślenia”, nie zawierają żadnych „konkretów” i nie mają mocy obowiązującej. Znaki te bowiem nie występują ani w rozporządzeniu z 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych, ani w rozporządzeniu z 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych (...).

► Na str. 98 i 99 wprowadzono pięć zmian w art. 130a podanych poniżej.

- w ust. 1 zmieniono pkt 3 i dodano punkty 4 i 5 w następującym brzmieniu.

**3) przekroczenia wymiarów, dopuszczalnej masy całkowitej lub nacisku osi określonych w przepisach ruchu drogowego, chyba że istnieje możliwość skierowania pojazdu na pobliską drogę, na której dopuszczalny jest ruch takiego pojazdu;**

**4) pozostawienia pojazdu nieoznakowanego kartą parkingową, w miejscu przeznaczonym dla pojazdu osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej oraz osób wymienionych w art. 8 ust. 2;**

**5) pozostawienia pojazdu w miejscu obowiązywania znaku wskazującego, że zaparkowany pojazd zostanie usunięty na koszt właściciela.**

- po ust. 2 dodano ust. 2a w następującym brzmieniu.

**2a. Od usunięcia pojazdu odstępuje się, jeżeli przed wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu lub w trakcie usuwania ustaną przyczyny jego usunięcia. Jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, spowodowało powstanie kosztów, do ich pokrycia jest obowiązany właściciel pojazdu. Przepis ust. 10i stosuje się odpowiednio.**

- w ust. 4:
  - pierwszy wiersz otrzymał następujące brzmienie:

**4. Dyspozycję przemieszczenia lub usunięcia pojazdu z drogi wydaje:**

- punkt 2 otrzymał następujące brzmienie:

**2) strażnik gminny (miejski) — w sytuacjach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 i 5;**

- uchylono ust. 5a i 5b, a pkt 5c otrzymał nowe brzmienie (zmiany te wejdą w życie 20 sierpnia 2011 r.):

**5c. Pojazd usunięty z drogi w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, umieszcza się na parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłat za jego usunięcie i przechowywanie.**

- ust. 10 otrzymał następujące brzmienie.

**10. Starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu.”,**

(...)

- zarówno po przytoczonym wyżej ust. 5c, jak i po ust. 10, do art. 130a wprowadzono wiele szczegółowych przepisów regulujących postępowanie z usuniętymi pojazdami, a także wysokość opłat związanych z ich przechowywaniem. Niektóre z nich, podobnie jak zmiany zacytowanego poprzednio punktu 5c, wejdą w życie z dniem 20 sierpnia 2011 r.